

at jeg har Ret med Hensyn til Vanskeligheden angaaende de Præster, som er ansat ved Embeder under 2den Lønklasse uden at have den dertil i Henhold til § 16 svarende Eksamensalder, og at der her er noget, der maa rettes inden tredie Behandling. Vi kan vel altsaa forvente Ændringsforslag fra Kirkeministeren, men naar han siger, at det egentlig har været hans Tanke, at de paagældende skulde forblive paa den Lønsats, hvor de er, saa vil jeg henstille, at man ikke virkelig gør det, for det vil dog, synes jeg, være en Uret mod de paagældende, der har været saa heldige at komme ind i et Embede under 2den Lønklasse, om de ligefrem skulde straffes, fordi de har været saa heldige. Jeg kan ikke se andet end, at Loven, som den nu bliver vedtaget ved anden Behandling, hjemler dem alle Ret til at blive lønnet i Fællesklassen. Og saa har jeg ogsaa Ret i mine finansielle Betragtninger, at det vil medføre meget betydeligt forøgede Udgifter.

Naar den højtærede Kirkeminister ikke mente, at jeg havde Ret i, at Vanskelighederne med Hensyn til at tillægge Huslejhjælp var saa store, og fremhævede, at der stod dog kun, at Kirkeministeren „kan“ og „for et Aar ad Gangen“ og „efter Menighedsraadets Indstilling“ og for Københavns Vedkommende „under ganske særlige Forhold“, saa tror jeg nu, at der vil komme ganske særlige Forhold alle Vegne, Jeg tror, det bliver meget vanskeligt, naar man begynder paa dette, at nægte nogen en saadan Huslejgødtgørelse, og naar den ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Henrik Jensen, siger, at han synes, det er saa rimeligt, at Menighedsraadene skal have Lov til at give det, naar de vil, glemmer det ærede Medlem, at det er ikke den paagældende Menighed, der kommer til at give det. Der staar udtrykkelig, at det tages af Præstelønningskassen for Landets Vedkommende, og under denne Præstelønningskasse kan der meget godt høre flere Præsteembeder, flere Menigheder, saa det bliver ikke den paagældende Menighed, der ene kommer til at udrede det Beløb, der er Tale om.

Det mener jeg derimod gælder, naar Talen er om § 14, og derfor vil jeg gerne, at Kirkeministeren skulde sige mig, hvad er Forskellen? Der staar der „udredes af den paagældende Menighed“, her staar der „udredes af Præstelønningskassen“. Jeg kan ikke se andet end, at Forskellen er den, at i § 14 er det et Beløb, der udredes af den paagældende Menighed alene, men her bliver det i Virkeligheden et Beløb, der tages

af de almindelige Lønningsmidler. Hvad København angaar, er der i hvert Fald ikke ringeste Tvivl om, at Beløbene maa tages af de fælles Lønningsmidler, og jeg mener, det er meget betænkeligt at overlade de stedlige Menighedsraad Indflydelse i saa Henseende, selv om jeg vel ved, at det er Kirkeministeren, der til sidst har Afgørelsen i sin Haand. Men ogsaa her kan jeg maaske forvente Ændringsforslag. Jeg forstaar i hvert Fald, at Kirkeministeren nærmere vil overveje dette Spørgsmaal.

Maa jeg saa til Slut sige, at der jo staar i Udvalgets Betænkning, at Udvalget har afæsket Ministeren en Udtalelse vedrørende de gejstlige Retter. Der er gjort opmærksom paa, at det er en Trykfejl, en højst mærkværdig Trykfejl, idet der skulde staa de gejstlige Enkekasser. Maa jeg føje til, at denne Udtalelse af Ministeren glæder mig, for den stiller jo i Udsigt, at dette Spørgsmaal i en nær Fremtid vil blive taget op til Løsning, saaledes at den Løfteparagraf, som fandtes i Lønningsloven af 1919, og som blev gentaget i Lønningsloven af 1922, endelig kan blive opfyldt. Jeg mener, man snarest bør tage dette Spørgsmaal op, og jeg venter, at Kirkeministeren til Efteraaret fremsætter Forslag i saa Henseende. Det er store Beløb, det her drejer sig om, det viser sig, at efter at Enkekasserne har opfyldt alle Forpligtelser, har de et Beløb paa omkring 700 000 Kr. til Raadighed. Det er virkelig paa Tide, at man faar taget Bestemmelse om dette Forhold.

Bjerring: Det ærede Medlem Hr. Blang vilde hævde, at der ikke skete noget ekstraordinært her, det var en Lønningslov, der skulde revideres, og med denne Revision indførte man nogle Forbedringer for Præsterne. Jeg vil dertil sige, at det, der skete for Statens andre Tjenestemænd, var, at de alle fik en Nedskæring af deres Lønninger; det samme Princip gaar man frem efter overfor Præsterne, men saa indfører man samtidig en Lønningsreform, hvorved man giver dem $\frac{2}{3}$ af det Beløb tilbage, som man ved Nedskæringen har taget fra dem. Det er et ganske usædvanligt Skridt, og det er ikke at stille Folkekirkens Tjenestemænd paa lige Fod med Statens øvrige Tjenestemænd.

Det ærede Medlem talte om Angreb paa Kirken og paa Præstestanden. Dertil vil jeg sige, at det her foreliggende Spørgsmaal har ikke det mindste at gøre med Kirken eller med Religionen, det er et rent